

צאנך: יצו יי אתה את־הברכה באַסְמִיָּהּ וּבְכַל מַשְׁלַח יְדֶךָ
וּבְרַבְּךָ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יִפְתָּח יי לְךָ אֶת־
אוּצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לַחַת מְטֵר־אַרְצֶךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרְךָ אֶת
כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֶךָ וְהַלְוִיָּת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: כִּי־הוּא
אֱלֹהֶיךָ בְּרַבְּךָ בְּאֶשֶׁר הִבְרַלְךָ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תַעֲבֹט וּמַשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וְכָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל
מִי בְמוֹתָ עִם נוֹשַׁע בְּיִי מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר־חָרַב בְּאַוְתְּךָ וַיִּבְחָשׁוּ
אִיְקִיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֶימוֹ תִּדְרֹךְ:

כפולין מוסיפים גם את זה. חין אשכנז ווירר סחיחי ניכס גענוגס.

מִחִיתִי כַעַב פִּשְׁעִיךָ וּבָעֲנָן תַּטְאוּתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִתֶּיךָ: רַבּוֹ שָׁמַיִם
כִּי־עָשָׂה יי הִרְעִינִי תַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ פִּעְחוֹ הָרִים רָגָה יָמָר וּבְלִיעִין בּוֹ כִּי־גִאֲלֵה
יי עַקֵּב וּבִי־יִשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גִּאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיִי הַשּׁוֹעֵת עוֹלָמִים לֹא־תִבָּשׁוּ וְלֹא־תִכְלְמוּ
עַד־עוֹלָמִי עַד: וְאַבְלָתָם אֲכֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלָּלְתָם אֶת־שֵׁם יי
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יִבָּשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
וַיִּדְעָתָם כִּי בִקְרַב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא
יִבָּשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי־בִשְׁמִיחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּוָּבְלוּ הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רָגָה וּבְלִיעִין הַשָּׂדֶה יִמְחַאֲדֶכָּה: הִנֵּה
אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזִי וְזִמְרָתִי יְהִי יי וַיְהִרְלִי
לִישׁוּעָה: וְשִׂאֲבָה־סָמִים בְּשִׁשׁוֹן מִפְּעִיגִי הִישׁוּעָה: וְאַמְרָתָם
בֵּינָם הַהוּא הוֹדוּ לִי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ

הפרנסה מזה נכח פרי הצנן שלמה הוא. כן נראה הטעם הנכון בהפוך פסוקים הללו ונראה גם נספר
החיים לר"ח בן נחלאל דף י"א, אבל הטעם שהביא רח"ה נסדורו שההפוך יהיה לסמן שהפסוקים אינם
למנוח רק מנהג וכדי שלא לנחל לידי ספק נדבכה, עומדים לנגדו הפסוקים וזהו הנכון ונכונה שלמעלה
שהם ג' פסוקים בסדרם נחמה ונחמה שטעמו. יצו ה', יפתח, דברים כ"ח, ח' י"ב, כי ה' שם ט"ו,
ו' ונכנס לפסוק יפתח מבני לבן דומה ללבן כי פסוק יפתח מסיים והלויים גוים רבים ואתה לא
תלוי ונכנס עליו הלבן והעבדות גוים רבים ואתה לא תעבד. אשריך, שם ל"ג, כ"ט. ומסיימים בו פסוקי
הברכה כמו שסיים בו משה רבינו את נדבכתו על ישראל. ונתחילים פסוקי גאולה עם פסוק סחיחי, ישעיה
ט"ד, כ"ב. חסאחיד, מלח י"ו על חל"ף ע"ה. רנו, שם ט"ד, כ"ב. גואלנו, שם ט"ו, ד'. ישראל
נושע, שם ט"ה, י"א. והיה תחלת פסוקי ישעיה. ואכלחם, יואל כ', כ"א. ונכנסו לפסוק ישראל
נושע נעטר שם נחם ל' לא ינוצו כמו שחטר שם לא תנוצו. כי בשמחה ישעיה כ"ה, י"ב. ויקשר עם
סוף הפסוק שלפניו, ר"ל לא ינוצו עמי לעולם, אלא בשמחה ילאו. והנה בקצת פסוקים מוקדם לפסוק
זה הפסוק ופדוי ה' יצוק, אכן כבי' וסדור רפ"ו גם בפסוקים של רח"ה ויענץ ור"ל לנצח ור"ס ור"ה
חין כחן סקוטו אלא למטה קודם הפסוק הבכח מפידי וכן נטק ר' עזריאל נסדורו שגני ג' פדויות
פוערים ופדוי, וכן עקר. רנה אל וכו' ישעיה י"ב, כ"ג. ג' ד'. ה'. ו'. והם דברי תודה על הישועה.